

Tid siden. Det forekommer os at være naturligt, at vedkommende, der altsaa med velberaad Hu sælger den Slags Kød, hvorom han ved, at det er sundhedsfarligt, foruden at komme til at betale en Bøde — og jeg paaskønner, at Bøden i det foreliggende Lovforslag er forhøjet ikke saa lidt fra, hvad den var i den tidligere Lov om Udførsel af Kød — samtidig bliver tilpligtet at betale Erstatning til dem, der blive angrebne af Sygdom som Følge af, at de have nydt den Vare, han har solgt. Det er som oftest Smaakaarsfolk, der købe den Slags Kød, fordi det jo i Almindelighed tilbydes til meget billigere Priser, end man kan købe godt og sundt Kød for, og naar det har til Følge, at Folk ved at nyde dette Kød faa en, maaske endogsaa langvarig Sygdom, som berøver dem deres Arbejdskraft og foraarsager dem betydelige Udgifter til Læge, Medicin osv., saa finde vi, at det er naturligt, at vedkommende, som har solgt Kødet, skal tilpligtes at erstatte de paagældende de Tab, de have lidt. Det er altsaa derfor, vi have stillet denne Ændring, og vi mene, at det vil være fuldt ud forsvarligt at veltage den. De Folk, som med bedre Vidende sælge Kød, der er af den Beskaffenhed, at det kan foraarsage Sygdom, kan man ikke ramme for haardt, og det er naturligt, at de, hvem der bliver paaført Sygdom og Tab i saadanne Tilfælde, have Ret til Erstatning. Det er muligt, at de ikke i alle Tilfælde kunne faa Erstatning, fordi de Folk, som forhandle den Slags Kød, vel som oftest savne Evne til at betale Erstatning, men i alt Fald anse vi det for rimeligt, at der bliver paalagt dem en Erstatningspligt.

Johan Knudsen: Jeg kan i alt væsentligt slutte mig til de Udtalelser, som fremkom fra det ærede Medlem fra Bornholm (Blem). Sammen med andre ærede Medlemmer har jeg været med til at stille Ændringsforslagene til Lovens §§ 3 og 4. Som jeg tillod mig at udtale ved Lovforslagets første Behandling, er den sproglige Affattelse af § 3 ikke heldig, og dens Mening kunde maaske misforstaas. Jeg tror, at Paragraffens Mening vil komme klarere frem, naar den faar den nu foreslaaede Ordlyd. Naar vi foreslaa en Tilføjelse

til § 4, er det nærmest af Hensyn til den saakaldte „Rygning“ af Svin. Det ærede Medlem fra Aalborg (N. C. Christensen) omtalte ved Lovforslagets første Behandling, at Slagterierne undertiden formene Kontroldyrlægerne Retten til at foretage denne „Rygning“, en Gennemhugning af alle Ryghvirvlerne paa Svinet, selv om Dyrslægerne ved de Undersøgelser, de allerede have foretaget, have konstateret, at der er Sygdom til Stede hos vedkommende Dyr. Slagterierne kunne forbyde Dyrslægerne det, naar der blot erklæres, at Varen ikke agtes eksporteret, og jeg finder, at det ikke er heldigt, at Slagteridirektørerne have denne Myndighed overfor Dyrslægerne. Selv om jeg nu vel kan indse, at en Bestemmelse herom mere har hjemme i det Reglement, som Landbrugsministeren fastsætter, end i en Lovparagraf, er jeg gaaet med til at foreslaa, at det fastsættes i Loven, at den Dyrslæge, der i et slagtet Dyr konstaterer sygelige Tilstande, er pligtig til at foretage Undersøgelserne i saa vid Udstrækning, som han anser fornødent, og at denne Pligt paahviler ham, uanset om Ejeren af Dyret erklærer ikke at ville sælge det til Udlandet, men kun her i Landet.

Derimod kan jeg ikke billige, at de sidste Ord i § 5 foreslaas strøgne, idet jeg mener, at det vil være upraktisk at fratage Landbrugsministeren Ret til at fastsætte Undtagelsesbestemmelser, og jeg vilde anse det for ønskeligt, om der paa Emballagen af Fedt tydeligt var angivet, at Fedtet ikke maa benyttes som Menneskeføde, og om Slagterierne til Kødinspektørernes Efterretning førte Bog over, til hvem Fedtet er blevet solgt, for at Kødinspektørerne hos vedkommende Købere kunne konstatere, at det kun forhandles til industrielt Brug. At paabyde en Gennemfarvning af Fedtet forinden Udleveringen vilde — som det ærede Medlem fra Aalborg (N. C. Christensen) ogsaa omtalte — tilføje Slagterierne betydelige Tab, da Farven, som kun kan tilsættes i varm Tilstand, ikke kan tages af igen, og Fedtet saaledes bliver umuligt til Fremstilling af den dyre Marseillesæbe og kun kan finde Anvendelse til grøn Sæbe og andre billigere Sæbesorter.

Den foreslaaede Tilføjelse til § 6 kan efter min Mening meget vanskeligt gen-